

OPONENTSKÝ POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

Matyášová, Jitka: Josef Ambrož Gabriel (Zakladatel české regionální historiografie na Sušicku). Diplomová práce, UK – Pedagogická fakulta, Praha 2006, 131 s. + 38 příloh.

Hned do úvodu posudku oponenta diplomové práce si dovoluji postavit lichotivé tvrzení, že se v případě předložené závěrečné práce jedná o vskutku výtečně zpracovanou a logicky strukturovanou monografii, jednu z nejlepších diplomových prací o osobnosti českého regionálního dějepisce, kterou jsem měl tu čest na katedře dějin poznat. Diplomantka si své téma vybrala šťastně, neboť krajové reálie dobře zná z autopsie; konkrétně díky svému dlouhodobému působení na královském hradě Kašperk, jak uvádí v úvodu své práce. Do jaké míry byla její heuristická činnost ulehčena existencí diplomové práce L. Fialové, vytvořené za vedení doc. R. Saka na PedF JU v Č. Budějovicích, nejsem schopen posoudit. Vzhledem ke skutečnosti, že tehdejší českobudějovická studentka pracovala výhradně s prameny dislokovanými v jižních Čechách, zatímco sl. Matyášová kromě jiného s Gabrielovým osobním fondem uloženým v LA PNP, není Fialové DP z r. 1994 pro sl. Matyášovou žádnou limitou.

Byť jádro diplomové práce sledujeme v Gabrielově historicko regionálním díle, diplomantka se zavázala zpracovat i Gabrielův životopis, který však není bez drobných mezer a nedostatků. Narážím zejména na Gabrielovu horečnou činnost v průběhu revolučních let 1848–49. Tato část Gabrielova života by si jistě zasloužila pečlivého zpracování (v DP na s. 27–29), vždyť se jedná o jednu z našich profilových osobností těchto let; vzpomeňme alespoň jeho vedení druhé pražské deputace do Vídně. Též Gabrielova studentská léta mohla autorce nabídnout více informací (kupř. fond klatovského gymnázia, popř. UK). Vzhledem k absenci tohoto materiálu v předložené DP, nelze o jeho vypovídací hodnotě vynést žádný soud.

Diplomantka se též dopustila drobných omylů a nepřesností: Když např. naráží na Kutnarovy a Markovy *Přehledné dějiny českého a slovenského*

dějepisectví, uvádí rok jejich vydání 1997, což je až druhé, byť opravené a doplněné vydání. Korektní by bylo uvedení nejprve vydání prvního, dvousvazkového z první půle 70. let. Stejně tak, pracuje-li autorka s encyklopedickými hesly, nelze se spokojit jen s heslem v Riegrově Naučném slovníku; velmi slušný biogram by diplomantka našla i v IX. svazku *Ottova Slovníku všeobecných vědomostí*. Posouzení Gabriela historika by nepochybně našla i ve velkých dílech o české historiografii z přelomu 19. a 20. století – nabízím hlavně J. Pekaře *Dějepisectví v Památníku na oslavu padesátiletého panování... Františka Josefa I.*, které vyšlo i samostatně, a na J. Golla *Posledních padesát let české práce dějepisné*. V rámci heuristiky by dozajista seznam autorčiných pramenů, ale především literatury měl dojít změny, alespoň v kvantitativním ohledu. Nejvýraznější nedostatek předložené práce ovšem spatřuji ve skutečnosti, že Gabrielovo dílo diplomantka představuje zcela osamoceně, bez srovnání s předchozím i následným vývojem regionální produkce na Sušicku, ale též bez porovnání s dobovou produkcí na poli místních monografií, která nebyla zanedbatelná – z děl, která by mohla přicházet v úvahu mě napadá kupř. A. Sedláčka *Děje města Čáslavě* z r. 1874 (pro srovnání s Gabrielovou Sušicí z r. 1868).

Přes uvedené výtky dílo Jitky Matyášové hodnotím vysoce, coby přednášející historické regionalistiky jej nadšeně vítám a rád iei doporučuji k obhajobě s navrhovaným hodnocením výborně.

v Praze 9. 5. 2006

PhDr. Roman Ferstl